

En familj som tjänar Herren

Kapitel sju av boken "God's Purpose for the Family" av Stephan Kaung. Boken utgår från sju predikningar som gavs i Washington D.C. med början i september 1974. Dessa finns tillgängliga på www.christiantapeministry.com.

Josua 24:15b Men jag och mitt hus, vi vill tjäna HERREN

Vi har talat om detta väsentliga ämne, om familjen och Guds syfte för den. För det första kom vi fram till att familjen har sitt ursprung i Gud och inte hos människan. Det är ett gudomligt koncept och inte bara en mänsklig idé. Gud skapade människan som en familj, till man och kvinna skapade han dem, och han förde dem samman till att vara ett. Det var till denna familj som Gud befälde: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden!" (se 1 Mos. 1:28) och lägg den under er.

Innan synden kom in i världen var den första familjen på jorden perfekt. Inte nog med att mannen och kvinnan älskade varandra, de underordnade sig också Gud som kom ned för att ha gemenskap med dem. Dessutom var de två ett kött. Olyckligtvis kom synden in i världen och förstörde detta idealiska familjeliv. Men Gud vare tack, i återlösningen genom sin Son Jesus, såg han än en gång till familjen: "Tro på Herren Jesus så blir du frälst, du *och din familj*" (se Apg. 16:31).

För att bilda en familj enligt Guds tanke, måste den återlösta mänskligheten börja med att välja rätt partner: vi kristna har fått undervisningen i Guds ord att inte gå som omaka par i ok med dem som inte tror (se 2 Kor. 6:14). Det är hans vilja att bara två troende - en återlöst man och en återlöst kvinna - ska förenas till man och hustru, och endast då står den familjen på rätt grund så som Gud vill ha det.

Därefter instruerar Guds ord oss i hur vi ska vara som män och hur vi ska vara som hustrur. Gud lär mannen att älska sin hustru så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den. Han undervisar också hustrun att underordna sig sin man så som hon underordnar sig Herren (se Ef. 5:22-25). Om båda lever i och genom Kristi liv, kommer mannen att veta hur och också få kraft att vara familjens huvud och hustrun kommer veta hur och även få kraft att vara dess kropp. Genom att samverka på det sättet, kommer den familjen att byggas upp på rätt sätt i Guds ögon.

När sedan Gud välsignar familjen med barn undervisar han i sitt ord om att vara förälder och om att vara barn, och hur dessa två beståndsdelar i familjen ska förhålla sig till varandra. Som vi såg tidigare (i kapitel 6) ska barnen lyda sina föräldrar i allt, för detta är rätt och riktigt i Herren. Och föräldrar bör inte reta upp sina barn så att de inte tappar modet, utan de ska fostra och förmana dem i Herren (se Ef. 6:4 samt Kol 3:21).

Om alla dessa gudomliga instruktioner omsätts i praktiken kommer vi bevittna en familj som verkligen står under Gud. Sannerligen, i den familjen är Kristus erkänd som huvud och mannen själv kommer att representera Kristus som dess huvud, hustrun tjänar som kropp genom att stödja familjen, barnen lyder sina föräldrar, och föräldrarna fostrar och förmanar sina barn i Herren. Kan en familj vara vackrare? Med en familj likt denna blir Gud högt ärad!

Guds syfte för familjen

Vad är då Guds syfte för familjen? Allt för många av oss tänker att det enda syftet med att ha familj är att vi kan ha det trevligt tillsammans, så att vi kan njuta av livet. Nåväl, när Gud ger män och kvinnor familjer vill han såklart att vi har trevligt tillsammans och att vi är nöjda med familjelivet. Men det är inte Guds huvudsyfte med att ha familj. Om så vore fallet skulle vi alla leva efter en väldigt låg och självisk standard. Nej, Guds huvudsyfte med att ha familjer är att vi ska tjäna honom med våra familjer. Om en familj inte tjänar Gud har den familjen upphävt sin huvudsakliga mening och syfte.

Bakgrunden till Josuas offentliga deklARATION

Låt oss betrakta Josuas liv – en av Guds mest framstående tjänare under gamla testamentes tid – och studera bakgrunden till hans anmärkningsvärda offentliga deklARATION: ”Men jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren” (Josua 24:15). Josua utfärdade detta offentliga uttalande när han var till åren kommen. När han var ung utvalde Mose honom till att leda Israels folk i deras strid mot amalekiterna (2 Mos. 17:8-10a). Guds folk hade aldrig stridit förut; detta var alltså deras första erfarenhet av krig. Israels barn hade kommit ut ur Egypten till öknen och där hade amalekiterna attackerat dem bakifrån när israeliterna var trötta och några av dem hade hamnat efter (5 Mos. 25:17-18).

Efter att ha blivit utvald av Mose att leda folket i striden samlade Josua israeliterna och gick i strid mot amalekiterna. Och vi drar oss till minnes att Mose gick upp på en höjd som låg i närheten och bad till Gud för folket. Och medan hans händer förblev upplyfta i förbön kunde Josua segra över fienden ända tills de var helt besegrade (2 Mos. 17:10b-13). Detta är första gången Josua omnämns i Bibeln – en ung man som framgångsrikt stred mot amalekiterna.

I Skrifterna är amalekiterna en bild eller symbol för köttet. Köttet, i vår mänskliga natur, är som amalekiterna. Dess dåliga inflytande kommer alltid över oss när vi är svaga. Men här är en ung man som segrade över köttet, enligt den bild som de attackerande amalekiterna utgör. För en ung man att segra över sitt kött är en ganska anmärkningsvärd bedrift. Många, om inte de flesta, unga idag ger snabbt vika för köttets lusta och begär. Men här var en ung man som strängeligen gjort upp med sitt kött genom disciplin och kunde så segra genom Guds nåd. Genom bön – Mose bön – segrade Josua över det som representerar köttet – amalekiterna.

Mose valde följaktligen denne unge man till sin medhjälpare (2 Mos. 24:13). När sedan Mose steg upp på berget Sinai för att ta emot de tio budorden, gick Josua upp med honom (2 Mos. 24:13). Det är sant att Mose lämnade kvar Josua halvvägs upp på bergstoppen och att han själv gick vidare till bergets topp. Likväl stannade Josua kvar på berget under hela den tid som hans mästare var där. Faktum är att Mose väntade inför Gud på bergets topp i fyrtio dagar och fyrtio nätter (2 Mos. 24:18). Allt för ofta glömmar vi bort Josua vid detta tillfälle. Vi förmodar att det bara var Mose som var på berget i fyrtio dagar och fyrtio nätter i väntan på Gud för att ta emot de tio budorden. Men den unge mannen Josua var också på berget under alla dessa dagar och nätter. Han var nära Mose under hela den tiden och steg ned tillsammans med Mose när han gick ned och såg guldkalven, som israeliterna tillbett och offrat till och på så sätt hade syndat mot Gud (2 Mos. 32:7-8, 15-19a). Mose slog sönder lagtavlor och flyttade uppenbarelsetältet, Herrens tält (föregångaren till tabernaklet), en bit utanför israeliternas läger (2 Mos. 25:8, 33:7-11b) och Bibeln berättar att ”Josua... inte lämnade tältet” (33:11). Denna unga man var extraordinär!

Allt detta visar oss att Josua var en ung man som alltid höll sig nära Gud – inte bara på Sinai berg under den där långa tidsperioden, men också när han förblev i uppenbarelsetältet. Josua hade rik gemenskap och umgänge med Gud. Inte undra på att han hade kraft att övervinna köttet.

Sedan, när Guds folk nådde gränsen till det förlovade landet, lär oss Skrifterna att Josua och Kaleb var två av tolv spejare som sändes ut för att bespeja landet. När dessa två återvände var deras redogörelse för folket på alla sätt positiv och de uppmuntrade dem och sa: ”Låt oss gå in och inta det land som Gud har utlovat oss för Herren är med oss. Även om landets invånare är jättar skall de bli som en munsbit för oss”. Det står i kontrast till de tio andra spejarna som var rädda och gav en negativ redogörelse. Endast hos Josua - och Kaleb – fanns en ädel ande (4 Mos. 13:25-33, 14:6-10, 24, 30-31, 36-38). Här ser vi alltså en ung man vars hela hjärta var inriktat på Herren Gud. Josua hade en vacker ande vars hjärta aldrig tvekade att tjäna Gud.

Dessutom utvaldes Josua till Moses efterträdare innan dennes död (4 Mos. 27:15-19, 23). Faktum är att det var under Josua som Israels barn intog det utlovade landet (5 Mos. 31:1-3, 7-8). För att uppmuntra Josua sade Gud till honom: ”Var stark och frimodig. Var inte förskräckt.

Så som jag var med Mose, så skall jag också vara med dig. Håll budorden. Begrunda mitt ord dag och natt” (se 5 Mos. 31:14–15, 23; Josua 1:1, 5–9). Därmed var det i Herrens kraft som Josua förde Israels barn in i det förlovade landet. Han besegrade fienderna i landet och fördelade det mellan Israels tolv stammar.

Detta var alltså bakgrunden till detta berörande, offentliga uttalandet denna man gjorde i slutet av sitt liv. När nu denna Guds tjänare hade levt många år, samlade han alla ledare, domare, tillsyningsmän och äldste i landet till byn Sikem, som en sista tjänst åt Israels barn. Där förde han fram dem inför Gud samtidigt som han sade: ”Gud har gjort så mycket för er. Likväl är ni fria att välja om ni vill tjäna honom eller om ni vill tjäna andra gudar; det är upp till er. Men, vilket val *ni* än gör, har *mitt* beslut sedan länge varit detta: Jag och mitt hus, vi vill [fortsätta] tjäna Herren” (se Josua 24:1–2, 15).

När han var en ung man hade Josua tjänat Gud med hela sitt hjärta. Därefter gifte han sig och fick familj. Han föregick med gott exempel och levde ett föredömligt liv som make och far och ledde hela sin familj i tjänst till Herren. Så vid sin offentliga deklaration och kungörelse till Israels barn, ”Jag och mitt hus vi vill tjäna Herren”, talade inte Josua enbart om sig själv – ”jag” – utan inkluderade också sin familj – ”mitt hus”. Med andra ord, ”min fru, mina barn och jag”, tillkännagav Josua, ”alla i min familj tjänar Herren. Oavsett vilket val ni väljer, kommer vi att tjäna Herren.”

Hela familjen ska tjäna Herren

Vilket vackert vittnesbörd! Detta är alltså Guds syfte med familjen: han ger oss familjer och reser upp familjer för att vi, inte som individuella familjemedlemmar, utan som familj ska tjäna honom. Det ska inte vara en i familjen som ensam tjänar Gud, och ej heller bör det bara vara pappan och mamman som tjänar honom, inte heller bör det bara vara barnen som tjänar honom. Olyckligtvis är det många gånger bara en medlem i en viss familj som tjänar Gud; resten tjänar honom inte. Alla de andra i familjen må vara frälsta, men de tjänar inte Gud, eller så är de inte ens frälsta. Ibland ser vi föräldrarna, både man och hustru, tjäna Gud, men barnen följer inte deras exempel i att tjäna. Å andra sidan, kan vi hitta andra familjer där de unga verkligen älskar Gud och tjänar honom, men föräldrarna gör det inte. Likväl är det Guds vilja att hela familjen tjänar honom. Var och en av oss i våra familjer borde tjäna Gud – både gamla och unga, män och kvinnor, föräldrar och barn, man och hustru. Hela familjen borde stå upp och göra tjänst inför Gud, vilket är den grundläggande meningen och syftet med familjen.

Låt mig ställa frågan, vad är syftet med *din* familj? Du kan ha ett syfte som individ, men finns det ett syfte för din familj? Har du insett att Gud har gett dig en familj för ett gudomligt syfte? Det är att du och din familj ska tjäna Gud tillsammans. Endast genom familjens tjänst kan Guds syfte på jorden bli uppfyllt.

Låt mig säga detta på följande sätt. I de inledande sidorna i Guds ord läser vi att han efter att ha skapat människan som familj välsignade den familjen och sade: ”Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden, och lägg den under er”. Andligt sätt anförtrorde Gud här den familjen ett oerhört stort uppdrag. Hans avsikt var att använda den familjen för att besegra sin fiende, upprätta jorden, komma med sitt rike, och komma med sin härlighet. Allt skulle göras genom den familjen. Vi alla vet förstås att denna första familj misslyckades. Men i slutet av Guds ord finner vi återigen en familj. Där får vi veta att genom *den* familjen får profetian sin uppfyllelse och fienden blir besegrad, Guds rike kommer och Gud blir ärad.

Så, vilken eller vad är denna familj? Det är Guds familj, församlingen. Med andra ord, vid alltings begynnelse, ser vi blott den allra första familjen som Gud skapat och till vilken han anförtrorde sitt stora uppdrag. Därefter, genom mänsklighetens långa historia, erhåller Guds Son slutligen en enorm familj åt sig: Guds familj eller Guds församling. Och det är genom den familjen som Guds syfte slutligen blir uppfyllt. Men låt oss inse att Guds församling – ja, Guds

enorma familj – utgörs av ett oräkneligt antal kristna familjer; därför är varje familj i Guds familj anförtrodd med ett enormt arbete: att tjäna Gud och att tjäna hans syfte för familjen.

En familj som tjänade Gud

Nåväl, hur tjänar vi då Gud och hans syfte som familj? Bibeln förser oss med en vacker bild av en familj som tjänade Gud tillsammans (Lukas 10:38-42). Mänskligt sett var det inte en särskilt duglig eller framstående familj på något sätt – åtminstone inte förrän Jesus kom in i bilden. Jag talar om familjen som bestod utav Marta, Maria och Lasarus. Det var en liten familj som uppehöll sig i en liten by vid namn Betania. Det var en familj som knappt ägde något. Dessutom omnämner inte den bibliska berättelsen någon pappa eller mamma; antagligen hade båda dött tidigt och lämnat efter sig två föräldralösa döttrar och en föräldralös son. Mänskligt sätt, hur kunde en så otillräcklig, bristfällig, fattig och utsatt familj tjäna Gud? Men det var vad den här familjen gjorde.

Många bland oss kanske anser att om en familj önskar att tjäna Gud, behöver den vara respektabel nog, så att den sedan kan tjäna Gud den Allsmäktige. Så är det inte. Sannerligen, här var en fattig, oansenlig familj, utan föräldrar, som bestod utav två systrar och en bror som bodde i en liten by utanför huvudstaden, tre kilometer från Jerusalem, för de hade inte råd att leva närmre än så. Likväl var detta ett hem till vilket Herren Jesus återvände om och om igen under sin levnadstid på jorden. För Bibeln berättar att till och med under sin sista vecka på jorden, när han dagligen gick den korta sträckan över till Jerusalem i sitt sista försök att nå sitt folk med evangeliet om sig själv, så lämnade Jesus Jerusalem varje kväll och återvände till detta hem i Betania (Joh. 12:1, 12, se också Joh. 11:18, Mark. 11:1, 11. 12a, 19, Matt. 21:1, 17, Lukas 19:29, 47a, 21:37-38). Utan tvekan var detta ett hushåll som han älskade att besöka; sannerligen, han älskade att gå dit och bo där. Hur kom det sig? Det berodde på att den här brodern och de två systrarna tjänade honom inte bara som individer utan också som familj.

I Lukasevangeliet kapitel 10, läser vi att, när Jesus kom till den byn, togs han emot och välkomnades av just denna lilla familj. Säkerligen fanns det andra familjer i Betania som var hela, med föräldrarna vid liv, och som var långt rikare, men Herren gick inte till någon av dem. I stället gick han till denna fattiga och oansenliga familj, ty, som Lukas 10 berättar för oss, Marta tog emot honom i sitt hem (v. 38). Hur passande är inte versen i Johannesevangeliets första kapitel: ”Jesus kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom. Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn” (v. 11–12). För det mesta förkastade världen Herren Jesus, men här fanns en liten familj vars medlemmar alla tog emot honom helhjärtat. Därför är det lätt att förstå varför Jesus alltid kom till den här familjen när han var i Betania. På sätt och vis hade Herren funnit sitt hem hos denna familj.

Två sidor av tjänande

Låt oss nu påminnas om vad som hände vid detta första tillfälle då Jesus kom in till Maria, Marta och Lasarus hem. Marta hade jagat upp sig med att förbereda och servera mat åt Herren. Och även om maten, till skillnad från i ett rikt hem, kanske var torftig, så förberedde Marta den helhjärtat. För hon var mycket upptagen med att förbereda måltiden så gott hon bara kunde. Ja, hon var mycket mer upptagen än vanligt eftersom hon ville ställa i ordning något särskilt åt Jesus. Följaktligen blev Marta distraherad av dessa extra förberedelser till den grad att hon inte visste hur hon skulle bära sig åt. Hon hade blivit nervös och spänd till följd av sin uppriktiga önskan att göra sitt allra bästa för Herren. Därför borde vi inte klandra Marta. Några kanske antar att Jesus skällde ut Marta eftersom hon höll på att förbereda en måltid för honom och inte gjorde som sin syster Maria. Inte alls. Marta önskade tjäna Herren på bästa sätt. Här ser vi alltså en scen framför oss med Marta helt upptagen med att ställa i ordning denna särskilda måltid

samtidigt som hennes syster Maria satt vid Jesu fötter och lyssnade uppmärksamt till hans ord (v. 39–40).

Låt oss stanna upp och betänka vad som verkligen menas med att tjäna Herren. Inkluderar det inte båda dessa aktiviteter? Å ena sidan tjänar vi Herren genom att göra saker för honom. Att tjäna Herren betyder inte att vi blivit så andliga att vi inte längre är praktiska. Nej, att tjäna honom har en praktisk sida. Vi borde vara engagerade i att göra saker så att Herren kan få något från oss, och vi bör göra det bästa vi kan, eftersom det är för honom. Å andra sidan innebär att tjäna Herren också att sitta vid hans fötter och lyssna till honom. Allt för ofta är Guds folk mycket upptagna med att göra saker för Herren men de försummar att ha gemenskap med honom i hans ord. Låt det stå klart att det inte är så att dessa saker inte ska uträttas för Herren, så att vi låter honom gå hungrig. Nej, dessa praktiska åtaganden bör utföras, men problemet för många av oss är att vi glömmer att sitta vid Herrens fötter och lyssna till honom. Hur kan vi tjäna honom praktiskt om vi inte först lyssnar till honom? Således, att tjäna Herren måste innebära båda dessa sidor.

Tjänande måste *börja* med att lyssna. Det var därför de levitiska prästerna, då de helgades i gamla testamentet, *först* fick blod applicerat på högra örat och sedan på den högra handens tumme och den högra fotens stortå. Med andra ord, i vår tjänst till Herren är det första vi gör att sitta vid hans fötter och lyssna till honom för att vi ska känna hans vilja. Vi behöver vänta på honom för att veta vad hans vilja är för oss i det praktiska, och sedan reser vi oss och gör det med hjälp av våra händer och fötter. Således är detta de två nödvändiga sidorna av att tjäna Herren, representerade av Maria och Marta.

Herren som familjens huvud

Låt oss nu lägga märke till att Marta, efter att ha blivit distraherad, nervös och spänd genom sina extra matförberedelser, gick till Jesus och sa: ”Herre, bryr du dig inte om att min syster har lämnat mig ensam att sköta allting?”. I denna handling kan vi urskilja att dessa familjemedlemmar inte bara hade tagit emot Herren med öppna hjärtan men att de även, när han steg in i deras hem, på en gång insett att han var Mästare och Huvud i deras hem. Lägga märke till att Marta inte gick till Maria och sa: ”Snälla, Maria, kom och hjälp mig”. Istället gick hon till Jesus och sa: ”Herre, du är Huvudet i vår familj, och du ser hur upptagen jag är. Är du så snäll att säga åt min syster att komma och hjälpa mig?”. Marta erkände automatiskt Jesus som Herre och Huvud i deras familj (se v. 40b). Detta är också ett uttryck för att tjäna Herren. Och även om Jesus, när han svarade Marta (v. 41–42a) och sade ”Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket. Men bara ett är nödvändigt. Och din syster Maria har valt denna goda del,” likväl så klandrade inte Herren Marta, inte heller förkastade han hennes tjänst. Men han sade åt henne att inte vara spänd, nervös eller distraherad i sin tjänst för honom.

Får jag fråga, är Jesus Herre i din familj? Är han huvudet i ditt hem? Om så är fallet ska ni rådfråga honom angående allt ni gör som familj, och vad än hans vilja är så är det den som gäller. Vi som familj kommer fråga Huvudet vad han vill att vi ska göra, för allt står under hans ledning. Om Herren Jesus verkligen är Huvudet över vår familj, kommer vi inte göra saker så som vi önskar. Snarare är det så att, när det finns ett behov, går vi till Herren Jesus som Huvud och frågar honom hur detta behov ska besvaras, och så fort vi vet, gör vi på det sättet. En sådan familj är verkligen en familj som tjänar Gud.

Vi påminner oss om händelsen i Johannes 11. Där läser vi att Jesus älskade Marta, Maria och Lasarus (v. 5). Det fanns en varm och djup gemenskap mellan Herren Jesus och dessa tre familjemedlemmar. Varje medlem i den familjen älskade honom och han älskade varje medlem. Faktum är att det största miraklet som Jesus någonsin utförde under sin tid på jorden involverade just den här familjen: han uppväckte Lasarus ifrån det döda (v. 38–44). Ja, den största sanningen Jesus någonsin uppenbarade för mänskligheten uppenbarades till just den här

familjen: han uppenbarade sig själv som Uppståndelsen och Livet (v. 23–25). Allt detta är bevis på den stora kärlek och djupa gemenskap som präglade relationen mellan Herren Jesus och dessa tre familjemedlemmar.

Om var och en av våra familjer erkänner Jesus som Huvud och de älskar honom som en familj kommer han att uppenbara sig för varje familj. Herren kommer kunna göra många underbara saker i våra familjer. Han kommer kunna undervisa och leda oss och uppenbara stora sanningar för oss.

En fest till Jesu ära

Nu hände det sig, en kort tid efter Lasarus uppståndelse, att en festmåltid hölls till Jesu ära när han än en gång kom till Betania (Joh. 12:1-11). Vi vet inte om denna fest hölls i det lilla hem där Marta, Maria och Lasarus bodde. Antagligen hölls den i ett större hus, för Skrifterna berättar för oss att en stor mängd judar kom dit när de fick höra att Jesus var där (v. 1–2, 9). Hur som helst passades Jesus upp av sina värdar med en festmåltid till hans ära, och Lasarus och hans två systrar var också närvarande utöver andra som låg till bords med Herren. Genom att noggrant observera vad de tre medlemmarna i denna lilla familj från Betania gjorde under festen kommer vi att se tre olika sätt vi kan tjäna Herren på idag i våra familjer.

Att tjäna Herren praktiskt

Låt oss först lägga märke till Marta. Hon var som vanligt sysselsatt med att servera maten (v. 2). Hon tjänade Herren genom att arbeta med sina händer. Än en gång vill jag betona att detta är en betydelsefull aspekt av att tjäna Herren. Låt oss inte vara så andliga att vi förutsätter att tjänst till Herren måste vara något som enbart hör sinnet till. Vi behöver använda våra händer också om vi önskar tjäna honom fullt ut. Här ser vi Marta som tjänade Jesus på ett klart praktiskt sätt. Hon var högst sannolikt delaktig med att förbereda, tillaga och servera maten medan Jesus och de andra låg till bords.

Låt oss därför tillämpa denna aspekt av att tjäna Herren på oss själva idag. När till exempel en hustru förbereder och serverar mat åt sin familj under en måltid kan hon i sitt sinne närma sig denna uppgift antingen genom att se det som vilken annan tjänst som helst som hon gör i familjen, eller så kan hon se det som en tjänst åt Herren. Det beror helt på attityden i den hustruns hjärta. Två olika familjers hustrur kan ha samma ansvar i sina respektive familjer, men om de har olika syn på ansvaret enligt de olika sätt som just beskrivits, blir resultaten lika olika som skillnaden mellan himmel och jord. Allt beror på hjärtats attityd.

Vad är det som behövs för att hustrun ska förstå att allt hon gör i tjänst för familjen också är en tjänst för Herren? Hon behöver ta sin rätta plats i familjen som dess kropp, vilken stöder sin man som är huvudet, och underordna sig sin man liksom hon underordnar sig Herren, och ha ett hjärta som älskar Herren. Så kan hustrun se och förstå att all hennes tjänst för familjen i själva verket också är en tjänst för Herren. Jesus tillkännagav en gång: ”Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig” (se Matt. 25:40). Närhelst en hustru eller mamma utför de oräkneliga uppgifter som ligger på hennes ansvar till sin man eller sina barn, tillfredsställer hon inte bara sina familjemedlemmar utan tillfredsställer också Herren. Sådan är den sunda förståelsen av vad det innebär att tjäna Gud.

Vad som just blivit sagt om hustrun och mamman i familjen gäller likafullt för make och barn. När mannen drivs av Kristi kärlek (2 Kor. 5:14-15) att lära sig att vara familjens huvud, att förse familjen ekonomiskt, och fostra familjen i gudsfruktan och kärlek, då tjänar också han Gud. Och vad gäller barnen, när de lyder sina föräldrar i allt tjänar även de Gud. Låt oss inte tro att tjänst åt Gud kräver att vi åtar oss något spektakulärt arbete. Några, kanske många, troende anser fortfarande att om de inte reser ut till det mest avlägsna missionsfältet, så tjänar de inte Gud. Det är inte sant. Den kristne kan tjäna Gud mitt i sitt hem. När alla familjemedlemmar älskar Herren och tar sin respektive plats i familjen och gör Guds vilja,

kommer vilken uppgift som helst eller vilket gott verk de än tar sig an med sina händer, betraktas av Gud som en tjänst åt Herren just som Marta gjorde. O, vi behöver verkligen tjäna Gud på alla möjliga praktiska sätt.

Att tjäna Herren i tillbedjan

Marta, som vi redan anmärkt, representerar den praktiska sidan av vår tjänst till Herren: att *göra* saker för honom. Men det finns en annan aspekt av att tjäna, och det återspeglas i vad Maria valde att göra under Jesu sista besök hos denna familj från Betania. Det är tydligt att Maria och Marta hade olika temperament, och i enlighet med det ger Gud till var och en av sina barn, olika gåvor eller särskilda talanger. Maria var inte duktig på matlagning; likväl fanns det en väg, också för henne, att tjäna Herren. Vad drevs Maria till att göra? Hon kom till Jesus med en dyrbar alabasterflaska i sina händer som innehöll ett skålpund äkta nardusolja – en slags parfym. Judas (den smarta ekonomen bland de tolv) räknade snabbt ut att detta pund av parfymlik olja var värt trehundra denarer. På den tiden var en denar värd en mans hela dagslön; och på den tiden fick kvinnorna ännu mindre betalt. Alltså motsvarade Marias pund av nardusolja värdet av trehundra dagslöner för en man (v. 4–5). Att hon kunnat samla ihop så mycket pengar var anmärkningsvärt. Antagligen var det alla hennes livsbesparingar. Förståeligt är att Maria, som kvinna, ville ha en del välluktande parfym till hands. Kanske hade hon sparat det till den dag hon skulle gifta sig. Trots det var hon nu så rörd av Kristi kärlek (se igen 2 Kor. 5:14-15) att hon tog denna dyrbara flaska med nardus, bröt den, och göt hela dess innehåll över Jesu fötter och använde sitt hår för att torka hans fötter. Huset fylldes med det samma av den välluktande doften, och på detta sätt tjänade Maria Herren (v. 3). Hur var detta en tjänst?

Jo, medan Marta tjänade Herren genom att förbereda och servera en måltid, gjorde Maria det genom att utgjuta sin kärlek över honom. Hon utgöt allt vad hon hade på Herren, utan förbehållsamhet, för hon såg Herren Jesu makalösa dyrbarhet. Låt mig fråga: hur mycket är Herren Jesus värd för dig? Är han värd ett pund av dyrbar äkta nardus? Judas tänkte annorlunda: ”Å nej, han är inte värd detta. Det var slöseri att göra så.” (se v. 4–6). Men för Maria var Jesus värd ännu mer än hennes dyrbara pund av olja, men det var allt hon hade. Detta är tillbedjan.

Hur dyrbar är Jesus i våra ögon? Ju mer vi ser att Jesu är värdig, desto mer kan vi utgjuta vår kärlek över honom och desto mer tillbedjan får han. Detta är också att tjäna Herren. Och detta utgör ytterligare en aspekt av att tjäna Gud.

Att tjäna Herren som vittne

Vi har observerat vad de båda systrarna i familjen i Betania gjorde som tjänst åt Herren Jesus under denna speciella festmåltid som hölls till Jesu ära. Nu ska vi få reda på vilket sätt deras bror Lasarus också tjänade Herren.

Lasarus var en av dem som låg till bord med Jesus och njöt av festen (v. 2). Men, var han där endast för att glädja sig själv, då han låg vid Herrens sida? Tvärtom, han var där tillsammans med honom och tjänade som vittne. Men, att Lasarus vid denna tid tjänade Herren som vittne genom sitt återuppståndna liv var farofyllt och något som kunde kosta honom dyrt. Varför var det så? Det berodde på att judarnas överstepräster, tillsammans med fariséerna, som redan hade beslutat att ta Jesu liv, nu planerade att döda också Lasarus, eftersom många bland folket hade kommit för att se honom som blivit uppväckt från de döda och gick över till Jesus och trodde på honom (Joh. 12:9–11).

Den kristna traditionen säger, intressant nog, att Lasarus efter sin uppståndelse från det döda aldrig öppnade sin mun för att tala om det som hänt. Om detta faktiskt är sant vet vi inte. Å ena sidan tänker nog många bland oss att en person som blivit uppväckt från graven skulle tala hela tiden; han skulle ha mycket att säga, inte sant? Ja, han skulle aldrig hålla tyst! Å andra sida säger traditionen att Lasarus aldrig talade om sin extraordinära upplevelse, som om det var en alltför helig händelse i hans liv för att han någonsin skulle nämna den. Hursomhelst, om traditionen stämmer, måste Lasarus varit ett stort vittnesbörd bara genom att ligga till bord med

Herren under måltiden! För det vet vi med säkerhet, att en stor mängd judar kom för att se Lasarus och satte sin tro till Jesus. Och som följd av Lasarus vittnesbörd hade de judiska ledarna beslutat att göra sig av med honom också.

I slutänden, vad är själva kärnan i att tjäna Herren? Tjänar vi inte honom genom att leva ett liv med honom? Genom att leva ett liv nära Herren Jesus, kommer världen att se och komma till tro på honom. Men priset kan bli högt; det kan till och med kosta oss livet. Tjänar vi Herren på detta sätt? I denna lilla familj på tre personer tjänade Marta på ett sätt, Maria på ett annat och Lasarus på ännu ett sätt. När dessa tre förs samman ser vi familjens hela tjänst åt Herren komma till uttryck.

Tjänsten vidgad till Guds familj – Församlingen

Så, när vi idag, i våra egna liv, tillämpar vad som sagts om dessa tre familjemedlemmar och deras sätt att tjäna Jesus, låt oss inse och erkänna att var och en av oss ibland ska vara Marta, ibland Maria, och ibland Lasarus. Med andra ord, dessa tre sätt att tjäna Herren på bör alla få sitt uttryck i var och en av oss. Gud ger likväl olika och särskilda gåvor åt sitt folk. Därmed har vi alla en skyldighet att tjäna Gud med den gåva och nåd som han gett var och en (Rom. 12:6).

Dessutom är det så att om vi alla tjänar väl i våra familjer, så kommer vår tjänst att utökas till Guds stora familj – församlingen. Faktum är att det finns ett tydligt samband mellan att tjäna i familjen och att tjäna i församlingen. Vi finner detta illustrerat av Paulus i första Timoteusbrevet. Till exempel, en man som tar väl hand om sin familj är lämplig att väljas till äldste i församlingen (1 Tim. 3:4–5). Å andra sidan, om en man inte tar väl hand om sin familj, kan han heller inte ta hand om denna större familj – församlingen och Guds hus. Såväl positivt som negativt, så finns det en koppling mellan ens tjänst i familjen och ens tjänst i församlingen.

Hur lovvärt är det inte att Gud gjort oss till lemmar i en familj: man, hustru, föräldrar, barn. Detta är Guds skapelseverk. Som lemmar i våra familjer, bör vi alla lära oss att älska och att tjäna Gud, oavsett vilken position eller förmåga han har givit oss. Och om var och en lär sig att tjäna honom i sin familj, kommer en sådan tjänst att utvidgas till församlingen, med följden att när alla familjer församlas som Guds familj, kommer det finnas många som tjänar. Synnerligen kommer där finnas det praktiska arbetet och tjänsten som Marta utför. Sannerligen, många bröder och systrar i Herren kommer stå till tjänst för att tjäna i församlingen – Guds familj – på praktiska sätt såsom att sätta upp stolar, välkomna folk, hjälpa de fattiga, besöka de sjuka, visa gästfrihet till både främlingar och heliga, och så vidare. Vägen till att tjäna praktiskt börjar alltid i våra familjer, men sträcker sig sedan vidare till Guds stora familj – församlingen.

Men det är inte bara Martas praktiska tjänst som har sin början i våra egna familjer; Marias tjänst genom tillbedjan börjar också där. Och liksom den praktiska sidan, utvidgas en sådan värdig tillbedjan också till församlingen. För när våra familjer kommer samman som Guds familj, kan vi tillsammans frambära vår uppskattning av Herren när vi tillber honom.

Vad kan då sägas om den sorts tjänst som Lasarus gav åt Herren? Att leva vårt liv med Herren, har inte det också sin början för oss som medlemmar i våra familjer? Om vi där, likt Lasarus, lever ett liv nära Herren, kommer vi gemensamt tjäna som vittnen bland våra övriga familjemedlemmar. Och en sådan tjänst till honom måste sannerligen vidgas till församlingen; ty när våra familjer kommer samman som Guds familj, kommer det finnas mycket att dela med sig av till våra syskon utifrån vår erfarenhet av att vara i gemenskap med Herren.

Genom alla dessa olika sätt att tjäna Herren kommer församlingen – såsom Guds stora familj – att bli grundad och uppbyggd till ett vittnesbörd för världen.

Ett familjealtare

Låt mig slutligen påpeka att, som en hjälp att stärka familjens liv till tjänst, tror jag det är viktigt för familjen att ha ett familjealtare. Då menar jag inte bokstavligt ett fysiskt altare. Nej,

det skulle vara ett gammalttestamentligt tankesätt. Vad jag menar med det är att en familj bör sätta av en stund varje dag för alla medlemmar att komma samman för att läsa Guds ord, be och tillbe Herren. Några förklaringar kan vara nödvändiga utifrån vad barnen förstår; hursomhelst, hela familjen bör föras samman inför Gud åtminstone en gång per dag. På så sätt kommer han inte att vara en främling för barnen under deras uppväxt. De kommer istället att vara bekanta med honom. Genom en daglig erfarenhet av familjealtaret kommer en atmosfär av kärlek till Gud formos och upprätthållas i familjen. Om varje familj hade en sådan daglig erfarenhet, och om familjen verkligen är tillsammans i tjänst för Gud, kommer livet i hans större familj – församlingen – verkligen bli styrkt.

Himmelske Far, vi lovar och tackar dig för att du reser upp familjer i tjänst åt dig. Herre, i tro önskar vi tillkännage, genom din nåd, att vi och våra familjer vill tjäna Herren. O Gud, gör detta till verklighet. Lär oss hur vi kan tjäna dig i våra familjer och hur vi också kan tjäna dig tillsammans i församlingen och Guds familj. O Gud, vi ber att du genom din församling kommer med ditt rike och att du ska bli ärad. Vi ber i vår Herre Jesu namn. Amen.

Vill du dela med dig av detta material till någon mer? Kapitlet finns tillgänglig som PDF på www.boasaker.nu